

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 05 septembrie 2015, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Petru 1:3-9**: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi. În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre”.*

Vă spunem din inimă: bine ați venit în scumpul Nume al Domnului nostru! Suntem adunați aici de aproape și de departe, din toată Europa, din Africa și de pretutindeni. Pentru mine va fi una din cele mai grele adunări pentru că trebuie spuse unele lucruri care vor fi auzite în întreaga lume. Voi știți, eu am făcut călătoria aceasta în Tucson, Arizona, Statele Unite, ca să particip la funeraliile fratelui Pearry Green†. Unele lucruri au reapărut și unele lucruri trebuie corectate. Nicio cale nu trece pe lângă aceasta. Dar voi fi foarte scurt cu aceasta.

Dragii mei, noi suntem legați cu Domnul și cu Cuvântul Lui și putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Noi credem că Evanghelia veșnic valabilă, ca ultimul mesaj, va fi vestită ca mărturie tuturor popoarelor și limbilor. Și toți care au primit har înaintea lui Dumnezeu ascultă ultima chemare, vin, cred și ies afară.

O să fiu scurt. Spun sincer aceasta, ceea ce mă întristează foarte mult este dezvoltarea greșită între aceia care se referă la fratele Branham. Sunt lucruri care întrec orice imaginație. Sunt două lucruri importante care sunt făcute greșit. Unul, se referă la trecut, că fratele Branham a fost trimis. Al doilea, se referă la viitor: că „el se va întoarce înainte de răpire, va avea o slujbă într-un cort și va avea partea principală la învierea credincioșilor când el va vorbi un cuvânt puternic”. Este de neconceput ce lucruri se cred acolo și îndeosebi partea cu „slujba din cort”. În 1 ianuarie 1956, fratele Branham a vorbit despre vedenia cu slujba din cort. În anul 1958, în Chicago am auzit prima dată când el a vorbit despre aceasta.

Noi nu putem intra în detalii, dar trebuie spus tuturor de pe întregul pământ: că slujba fratelui Branham s-a încheiat o dată pentru totdeauna. Este împotriva Scripturii să se facă referire și să se aștepte învierea lui, că „el va avea încă o dată o slujbă pe care o va face”. Nu! În Isaia 28 putem citi că Domnul Se va ridica și El Își va încheia lucrarea. Noi putem citi aceasta pentru ca toți să știe că într-adevăr așa este scris. Noi credem numai ce spune Scriptura și cum o spune ea.

În Isaia 28:21: *„Căci Domnul Se va scula, ca la muntele Perațim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit”*. Același lucru îl citim în Rom. 9, unde este spus că Domnul Însuși Își va încheia lucrarea de răscumpărare tot așa cum Și-a încheiat lucrarea de creație. Rom. 9:28: *„Căci Domnul va împlini pe deplin și repede...”*. Nu un proroc! *„Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui”*. Noi credem cum spune Scriptura.

Eu trebuie să accentuez că doar fecioarele neînțelepte vor crede răstălmăciri. Fecioarele înțelepte pot crede numai Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Credința noastră este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu.

Așa cum am spus, n-am participat doar la această înmormântare. Sâmbătă am fost să vedem acel sicriu, am vizitat-o și pe sora Green și noi le spunem tuturor, din inimă, binecuvântarea lui Dumnezeu. Eu am avut rugămintea să mi se acorde un timp, doar câteva minute, să spun ceva în această adunare pentru că în cele două

ore și jumătate de la funeralii n-a fost timp pentru aceasta. Doar duminică dimineața, în adunarea din tabernacol, chiar la sfârșit, am avut posibilitatea să spun unele cuvinte. Fratele Taty care m-a însoțit mi-a spus că peste șapte sute au fost conectați ca să audă ceea ce am spus. După aceea am făcut o vizită în casa din Tucson care a fost construită pentru fratele Branham. Este de neconceput. Sper ca aceasta să nu fie auzit de cei necredincioși fiindcă și-ar pune mâinile în cap. Acolo s-a făcut un mare muzeu unde sunt expuse toate cele 47 de puști ale fratelui Branham cu care el a fost la vânătoare; fie că a împușcat ursul sau ce s-a împușcat. Acolo este o mare expoziție și vin multe grupuri de persoane care stau cu reverență într-o poziție de rugăciune. Ceea ce m-a întristat cel mai mult a fost că, chiar în Jeffersonville pe piramida mormântului fratelui Branham este scris textul fals: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înainte de prima venire a lui Hristos tot așa vei fi trimis tu înainte de a doua venire a lui Hristos”. Cuvântul „mesaj” lipsește cu desăvârșire. Iar acest text fals este scris pe piramida mormântului. Tot așa este și pe ușa casei care a fost construită pentru fratele Branham, în Tucson; pe ușă este scris același text falsificat. Voi vă puteți închipui ce a însemnat aceasta pentru mine, ca să fiu confruntat încă o dată cu aceste lucruri în mod direct. Iar după aceea să înțeleg că toți acești oameni trec cu indiferență pe lângă tot ceea ce a făcut Dumnezeu în ultimii cinci zeci de ani; și ei spun că „singurul care a fost trimis este prorocul și cu aceasta totul s-a încheiat”. Și pentru ei „totul reîncepe când prorocul se întoarce”. Vă spun, a fost o călătorie și o vizită care m-a mișcat adânc în interiorul meu. Încă o dată să văd în direct cum oamenii pot fi duși în eroare cu o referire directă la cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu care a fost pe pământ. Aici noi am dat mărturie deseori. Ca martor ocular eu o pot spune cel mai bine. Noi am relatat deja că aceeași slujbă, același dar al descoperirii l-a avut fratele nostru. Fratele nostru Branham, ca și Domnul nostru ca om și ca Fiul al omului, putea spune: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând*” (Ioan 5:19). Fratele Branham s-a referit la aceste texte biblice aproape în fiecare adunare când s-a rugat pentru bolnavi. Așa cum Domnul nostru a văzut în vedenie ce avea o anumită persoană, tot așa și fratele Branham putea să vadă în viziuni ce probleme avea o anumită persoană. Aici avem exemplele de la părinții

din Zürich cu fata lor născută oarbă. N-am auzit și n-am văzut noi diferite lucruri și le-am dat mai departe? Și aceasta până la întâmplarea cu tatăl traducătorului. Fratele Branham spunea: „Acum eu văd zgârie norii. Văd New Yorkul. Eu văd mașinile pe străzi. Tu ești un misionar. Ai trecut oceanul. Ești un predicator dintr-o biserică numită „biserică lui Dumnezeu”. Și dintr-o dată fratele Branham a spus: „Tu ești tatăl traducătorului meu”. Eu am fost martor, am văzut și am auzit aceasta. Eu nu fac relatări despre lucruri pe care alții le-au văzut și le-au auzit, ci despre lucruri pe care eu le-am văzut și le-am auzit. Dar noi vedem că s-a făcut o ceremonie religioasă, o închinare la idoli din ceea ce Dumnezeu însuși a spus din norul supranatural: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înainte de prima venire a lui Hristos tot așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Noi vedem aceasta până în ziua de azi.

Eu am mai spus aici: fratele Branham a vizitat doar 15 țări și în 12 dintre acestea a predicat. Iar după deschiderea pecetilor el n-a mai făcut nicio călătorie misionară. Dumnezeu a rânduit totul dinainte. A rânduit chiar ca eu să-l văd pe fratele Branham cum s-a dus Acasă într-un nor. După ce m-am întors de la ceremonia de înmormântare la hotel, mi s-a spus: „Acum a sosit timpul tău să mergi din oraș în oraș”. Dar oamenii își bat joc de aceasta și cred că „doar prorocul, doar prorocul a avut o chemare și o trimitere” și ei așteaptă ca el să revină și să îplinească această trimitere. Nu! Până în ziua de astăzi Dumnezeu n-a permis niciunui proroc să vină înapoi; n-a venit nici Ioan Botezătorul și niciun un alt proroc. Iar noi, din însărcinarea lui Dumnezeu, purtăm mesajul divin al Cuvântului în întreaga lume. Și cine are ureche să audă acela să audă ceea ce are să ne spună Duhul lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Frați și surori, în acest loc noi am spus și am accentuat: pecetluirea cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării trupului nostru trebuie să aibă loc. Dumnezeu trebuie să-Și pună pecetea peste ceea ce a făcut în noi și cu noi. S-o spunem încă o dată: Dumnezeu nu va pecetlui nicio confuzie. În 1 Tim. 3:15 este scris: „*Biserica Dumnezeului celui viu este stâlpul și temelie adevărului*”. Biserica Dumnezeului celui viu nu este o casă a minciunii, ci este Trupul Domnului. Ea este stâlpul și temelie adevărului. Din acest motiv

apostolul Ioan a putut scrie: „*nicio minciună nu vine din adevăr*” (1 Ioan 2:21). Adevărul este Adevăr de la început și va rămâne Adevăr până la sfârșit.

S-o spunem ca o ultimă consecință: Dumnezeu ne-a dăruit harul să rămânem cu o minte clară și sănătoasă, ca să credem ceea ce a făgăduit Dumnezeu și să putem rânduie biblic slujba fratelui Branham. Iar când timpul s-a împlinit noi am purtat acest mesaj în întreaga lume. Cine știe mai exact, prin călătoria din Pakistan, Dubai și Abu Dhabi, Dumnezeu a deschis ușile acolo. În ultimul e-mail, fratele Michael ne-a scris că în țările musulmane nu doar 56 de stații de televiziune transmit, ci peste 70 de posturi de televiziune permit ca mesajul lui Dumnezeu să răsune acum în acele țări musulmane. Ceea ce s-a predicat în Lahore este reluat la multe posturi de televiziune și de radio. Peste 70 de posturi de televiziune dau aceleași predici, același mesaj pe care noi îl aducem. Ce dorim noi mai mult? Noi am ajuns aproape toată lumea, și acum restul se adaugă. Și aceasta v-am spus-o aici. Când am fost în Lahore, acel bărbat care a condus interviul la televiziune, s-a uitat la mine și m-a întrebat: „L-ai cunoscut tu personal pe William Branham?”. Eu i-am spus: „Da, eu l-am cunoscut personal. Eu am participat la adunările lui”. El m-a întrebat: „Este adevărat, poți să-mi spui tu că l-ai cunoscut și l-ai văzut pe William Branham?”. Și doar ce am început să vorbesc și el tot spunea: „Bunicul meu, bunicul meu l-a auzit pe fratele Branham în Bombay, India. Bunicul meu l-a auzit”. Tot timpul el repeta și îmi spunea: „Bunicul meu mi-a spus despre William Branham, și tu ai spus că și tu l-ai cunoscut pe acest bărbat”. El a spus: „Studioul îți aparține. Spune tot ceea ce ți-a pus Dumnezeu pe inimă”. Gândiți-vă odată la aceasta, cum Dumnezeu a deschis ușile, cum a călăuzit inimile ca ultimii de pe întregul pământ să fie ajunși. Lucrurile pe care le-am spus la început nu le-am spus ca să critic, ci cu o durere mare am vorbit despre ele; noi să fim mai mulțumitori pentru harul pe care Domnul ni l-a dăruit ca să avem ochii unși, să putem rânduie totul biblic și prin credință să putem înainta.

Lui, Dumnezeului atotputernic care veghează asupra Cuvântului Său, care a alcătuit planul Lui din veșnicie și îl aduce la împlinire în timpul nostru, Lui să-I fie adusă slava și cinstea! Noi putem spune ca și Pavel în Fapte 20: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui*

Dumnezeu”, în această plinătate, în această exactitate, începând cu ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Și aceasta a trebuit s-o spunem deseori: Pentru că înșelarea de la început și încălcarea Cuvântului a avut loc în trup de carne și sânge, prin zămislire, de aceea trebuia ca făgăduința să răsune: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut (zămislit)*”. Domnul Însuși trebuia să vină prin zămislire din Duhul Sfânt într-un trup de carne; El trebuia să fie în acest trup de carne ca să ia asupra Lui păcatul primar, să-Și verse Sângele legământului celui nou, să ne dea harul și iertarea lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori din toată inima că nu spunem că suntem doar răscumpărați, ci noi putem spune unde a avut loc căderea în păcat și unde este răscumpărarea și că El trebuia să devină asemenea nouă.

În cuvântul de introducere noi am auzit că am fost născuți din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți. Iertarea noastră a avut loc pe crucea Golgotei. Dar cu această înviere viața nouă dumnezeiască a apărut și toți care au murit cu Hristos au înviat împreună cu El la o viață nouă.

Frați și surori, fiecare cuvânt al lui Dumnezeu își are locul lui. Noi ne regăsim tot timpul în aceste versete biblice. Noi am recunoscut ceea ce a spus Domnul nostru în predica de pe munte, în Matei 5:8: „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*” – aceasta este o făgăduință, este una din cele nouă fericiri pe care Dumnezeu ni le-a dăruit nouă. Iar acum, în interiorul nostru, al tuturor, trebuie să fie un ecou: „Dăruiește-mi har să am o inimă curată, căci eu doresc să Te văd pe Tine. Vreau să fac parte dintre aceia pe care Tu îi vei chema Acasă”.

O altă făgăduință pe care noi am accentuat-o deseori este cea din Mat. 25:10, unde este scris că fecioarele care vor fi fost pregătite, vor intra în odaia de nuntă. Să spunem aceasta: fecioarele înțelepte nu pot fi duse în eroare; fiindcă ele cred așa cum spune Scriptura și ordonează totul conform Scripturii și ele însele se lasă ordonate conform Scripturii. Cele neînțelepte vor crede tot felul de lucruri. Dar numai cele înțelepte vor ajunge la țintă, numai cele înțelepte vor fi pregătite și vor intra la ospățul de nuntă. Nouă ni se adresează Evrei 4:1: „*nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*”. Gândiți-vă, dacă nădejdea credincioșilor ar fi direcționată ca „prorocul

să se reîntoarcă și printr-un cutremur să aibă loc învierea”! – dacă auzi toate aceste lucruri atunci ți se face rău. Nu! Noi credem în revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, care ne-a dat făgăduința: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. După ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14:1-3). „*Să luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*” (Evrei 4:1).

Să citim unele texte biblice din 2 Cor. 3 unde Pavel a enumerat anumite lucruri în care ne putem adânci cu toată inima. În 2 Cor. 3:6 este scris: „*Dumnezeu, care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viață*”.

Duhul ne călăuzește în ceea ce a fost scris, și Cuvântul scris devine Cuvântul viu, Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu și aceasta ne este dăruită prin har. Astfel, Cuvântul devine viu prin Duhul și noi acceptăm și primim ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit prin har. În 2 Cor. 3:3 citim: „*Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table din piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne*”. O scrisoare a lui Hristos, scrisă nu cu cerneală, ci prin Duhul lui Dumnezeu. Pentru că Cuvântul scris al lui Dumnezeu devine Cuvântul viu care ne-a fost descoperit. Mai departe, Pavel continuă, în 2 Cor. 3:12: această măhramă poate fi ridicată numai în Isus Hristos.

Citim 2 Cor. 3:12: „*Fiindcă avem, dar, o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală*”. Noi știm în cine credem. Noi știm ce credem și nu adăugăm nimic la Cuvânt. Vers. 13: „*Și nu facem ca Moise, care își punea o măhramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și pironească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător*”. După aceea vine: „*Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhramă rămâne neridicată, fiindcă măhrama este dată la o parte în Hristos*” (vers. 14).

Acesta este un Cuvânt foarte puternic. Această măhramă este peste inimile lor, ori de câte ori se citește Vechiul Testament și măhrama este dată la o parte doar în Hristos. Pentru că tot ceea ce este

scris în Vechiul Testament și a fost anunțat și făgăduit a devenit realitate în Isus Hristos, în descoperirea lui Dumnezeu în trup. Din acest motiv trebuie accentuat că numai în Isus Hristos, Domnul nostru, măhrama este dată la o parte. În predicile fratelui Branham tot timpul citim și auzim despre descoperirea lui Isus Hristos; măhrama a fost dată la o parte, perdeaua s-a rupt în două și noi putem intra în sfânta sfintelor. Și într-adevăr putem accepta și primi Cuvântul lui Dumnezeu și tot ceea ce s-a întâmplat pentru noi.

Vers. 15: *„Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o măhramă peste inimile lor”*.

Sper că îmi amintesc bine, dacă citim în Noul Testament vedem că de peste 845 de ori este citat Vechiul Testament, din care de 286 de ori din Psalmi. Noul Testament este împlinirea a ceea ce Dumnezeu a spus și a făgăduit în Vechiul Testament. Dar să fim sinceri, în inimă noi suntem legați cu evreii. Dar ce ajută aceasta dacă măhrama este pe ochii și inimile lor, dacă ceea ce a făcut Dumnezeu în Hristos ei n-au acceptat și n-o pot primi? De aceea a trebuit ca Domnul să anunțe judecata: *„Veți fi împrăștiți în toate popoarele”*. Numai în Isus Hristos, în descoperirea lui Dumnezeu în trup această măhramă este dată la o parte. Noi avem dreptul să vedem, să acceptăm și să primim ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu prin har.

Citim 2 Cor. 3:16-17: *„Dar, ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, măhrama este luată....”*. Când ne este luată măhrama ție și mie? Dacă noi trăim o pocăință adevărată față de Isus Hristos, Domnul nostru, dacă noi suntem incluși în planul de mântuire și putem spune: S-a întâmplat pentru noi, s-a întâmplat cu noi, căci Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Dar această împăcare trebuie să fie personală, trebuie să fie acceptată și primită și în această seară. Dacă sunt oameni, prieteni în mijlocul nostru care nu și-au dedicat viața Domnului, aceasta să fie ora, ceasul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit ca să primim ceea ce s-a întâmplat pentru noi, pentru ca să se poată întâmpla cu noi și în noi, prin har.

Vers. 17: *„Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia”*. Apoi urmează vers. 18 ca o încoronare: *„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă,*

slava Domnului („Noi suntem oglindirea slavei lui Dumnezeu” – lb. germană), și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”. Aceasta este foarte puternic. Descoperirea lui Dumnezeu în Hristos ne-a fost dăruită pentru ca noi, exact ca și Domnul nostru, să avem parte de toate lucrurile și, la final, să fim transformați în chipul Lui.

În Evrei 10 ne este spus să avem răbdare până la sfârșit. Din Evrei 10 de la v. 12 citim cuvintele minunate: „*El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui*”. Și în această seară toți dușmanii sunt învinși prin învierea Domnului nostru, prin biruința lui Dumnezeu asupra morții, iadului și diavolului. Această biruință a Răscumpărătorului este și a răscumpărăților și credința noastră este cea care a biruit această lume.

Vers. 14: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți*” („cei ce se lasă sfințiți” – lb. germană)”. Aici este cuvântul „desăvârșiți”, au fost duși pentru totdeauna la țintă, desăvârșiți pentru totdeauna. Nu este o lucrare parțială, ci pentru totdeauna desăvârșiți. Ce am spus miercuri seara în acest loc? Ceea ce face Domnul este desăvârșit pentru totdeauna. Așa de adevărat cum Domnul Dumnezeu ne-a născut din nou la o nădejde vie prin învierea lui Isus Hristos din morți, tot așa putem spune că la Dumnezeu nu există nicio stărpitură. Fiecare copil este desăvârșit la nașterea lui, dar el trebuie să crească. Tot așa este și cu noi.

Frați și surori, dacă noi am acceptat și am primit răscumpărarea și sămânța Cuvântului a fost semănată în noi și Duhul lui Dumnezeu vine peste noi și zămislește viața nouă în noi și suntem născuți din nou la o nădejde vie, atunci avem nevoie doar de o creștere duhovnicească. Atunci avem de lucru cu Ef. 4, să dezbrăcăm omul vechi. Și cu cât omul nou crește, cu atât mai mult este dezbrăcat omul vechi, până se ajunge într-o voie desăvârșită a lui Dumnezeu, până suntem găsiți în această voie desăvârșită. De aceea este scris: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți*” („pe cei ce se lasă sfințiți” – lb. germană.)”. Noi ne lăsăm sfințiți. Ioan 17:17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”.

De aceea noi credem din inimă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și atât de sigur cum noi credem din inimă fiecare Cuvânt, tot atât de sigur noi, prin Duhul Sfânt, care a inspirat Cuvântul lui Dumnezeu, noi vom fi sfințiți. Este o făgăduință a lui Dumnezeu: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Atât de sigur cum noi acceptăm Cuvântul lui Dumnezeu ca Adevăr în viețile noastre, atât de sigur noi suntem sfințiți în acest Adevăr, căci fără sfințire nimeni nu poate să vadă pe Domnul. Nu o sfințire personală, ci o sfințire prin Cuvântul și în voia lui Dumnezeu.

Aici am putea citi mai departe. Dumnezeu este credincios și El ne-a dăruit har ca să avem parte de ceea ce face El în prezent. S-o spunem deseori din nou: Domnul nostru a început, Domnul nostru va desăvârși. A început El în tine? A început El în mine, în noi? A putut El începe? Am fi noi aici în această seară dacă Domnul Dumnezeu n-ar fi pus o foamete, o cerință în interiorul nostru ca să fim sub răsunetul Cuvântului Său? Ar face oamenii 1500 km ca să fie aici? Ar veni ei din Kinshasa? Ar veni ei de aproape și de departe? Amândoi traducătorii mei din Kinshasa sunt aici, fratele Taty și celălalt traducător care traduce în limba lor maternă. Prin har, Dumnezeu S-a îngrijit de toate lucrurile ca să poată fi dat mai departe tot ceea ce El ne-a pregătit pentru acest timp și pentru veșnicie.

Să facem un cuprins despre ce a fost vorba astăzi. Dumnezeu este numai în Cuvântul Său. Dumnezeu face toate lucrurile doar conform Cuvântului Său. Noi putem vedea aceste lucruri, citim făgăduințele și după aceea vedem împlinirea lor. Nu trebuie să răstălmăcim nimic, ci doar să credem și să avem parte de aceste lucruri. De aceea, frați și surori, eu devin tot mai conștient de această responsabilitate.

Trebuie să se spună și de mai multe ori a trebuit să fie spus că acum va fi descoperită diferența dintre fecioara înțeleaptă și cea neînțeleaptă. Toate au ieșit afară, toate au auzit ultima chemare: „Iată, vine Mirele!”. Totul este accentuat. Ce vine atunci? Ce se întâmplă după aceea? Frați și surori, Îi mulțumim lui Dumnezeu din inimă că noi am înțeles că el va întoarce inima copiilor spre părinții de la început. Așa cum Ioan Botezătorul a întors inima părinților vechi testamentari spre copiii nou testamentari ca să pregătească și să-I poată

prezenta Domnului un popor bine pregătit. La fel mesajul care ne-a fost dat de Dumnezeu prin prorocul și slujitorul Său – care a fost o parte a planului de mântuire din acest timp – întoarce inima adevăraților copii ai lui Dumnezeu înapoi la credința originală apostolică a părinților noștri. Așa cum este scris: nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, temelia apostolilor și prorocilor, bărbați trimiși de Dumnezeu pentru ca noi să avem parte de întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu. Dacă noi accentuăm aceste lucruri atunci noi ne referim și spunem aceasta din toată inima.

Fie ca în întreaga lume, în toate popoarele, în toate limbile toți să ia aminte că Dumnezeu este numai în Cuvântul Său. Dacă nu există o chemare dumnezeiască atunci nu există nicio trimitere dumnezeiască. Trebuie să fie o chemare dumnezeiască pentru ca să fie o trimitere. Noi ne putem întoarce la 11 iunie 1933 când din lumina supranaturală s-a pronunțat cuvântul „trimitere”: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înainte de prima venire a lui Isus Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj”. Un trimis are o chemare, cineva care este o parte a planului de mântuire. Când Dumnezeu cheamă pe cineva atunci îl și trimite și spune: „*Dacă Eu trimit pe cineva și voi îl primiți, atunci voi Mă primiți pe Mine. Cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine*”. Dumnezeu are slujitorii și prorocii Lui pe care i-a trimis. Și s-o spunem: Ioan Botezătorul a fost un bărbat trimis de Dumnezeu, el a fost o făgăduință împlinită, el a putut spune: „*Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie*” (Ioan 1:23). Domnul nostru a arătat în Scriptură locul slujbei lui Ioan Botezătorul, în Matei 11:10: „*Căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe Solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”, referindu-se la Maleahi 3:1.

Într-adevăr, fratele Branham a spus de două sute de ori, nu de zece, nu de douăzeci, ci de aproximativ două sute de ori, în o mie două sute de predici, cu referire la trimiterea lui din Mal. 4:5: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”. El s-a referit de aproximativ două sute de ori la acest verset biblic și a așezat în Scriptură slujba lui. Eu am fost uimit de acest lucru că de așa multe ori el s-a referit la aceasta, dar el a știut unde aparține el și slujba lui; el și-a cunoscut chemarea, trimiterea și

locul lui în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă n-am fi recunoscut aceasta și noi am fi mers în diferite direcții și am da mai departe răstălmăcirile noastre. Nu! Mulțumim lui Dumnezeu că El a călăuzit toate lucrurile așa. Noi nu trebuie să răstălmăcim nimic, ci doar să accentuăm și să credem Cuvântul.

Nu știu cum vă simțiți voi astăzi în această adunare. Pentru mine a fost o călătorie care mi-a deschis mai mult ochii; pe de o parte, cu o durere mare în inimă, dar pe de altă parte și cu mulțumire în inimă, am fost plin de mulțumire că Dumnezeu ne-a dăruit atât de mult har, căci această măhramă a fost luată, căci noi am recunoscut și avem descoperirea lui Isus Hristos. Și dacă noi citim în această Carte atunci măhrama nu mai este peste ochii noștri, fie că citim în Vechiul sau în Noul Testament această măhramă nu mai există, ea a fost dată la o parte. Descoperirea lui Isus Hristos pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o, prin har. Lui, Dumnezeului atotputernic Îi aparține toată cinstea și toată lauda. Prin har, noi vom trăi încheierea și încoronarea, și se va arăta că niciunul care acum crede din inimă nu va rămâne înapoi, ci toți care Îl cred acum pe Dumnezeu, dacă se găsesc acum în voia și în Cuvântul lui Dumnezeu, ei vor fi la răpire, ei vor fi acolo la răpire, la ospățul de Nuntă a Mielului.

Ne trec prin măduva oaselor cuvintele care le vor fi spuse fecioarelor neînțelepte după ce ușa va fi fost închisă: „*Eu nu vă cunosc*”. Este foarte dureros, ce durere: „*Eu nu vă cunosc*”! Ele au fost fecioare, au ascultat mesajul, au ieșit afară, s-au pregătit să întâmpine pe Mirele, au auzit ultimul mesaj și totuși n-au primit legătura cu lucrarea prezentă, au trăit în trecut sau în viitor și au trecut indiferente pe lângă prezent.

La încheiere s-o mai spun o dată. Ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut ne-a legat cu ceea ce face Dumnezeu acum, și ceea ce face Dumnezeu acum ne leagă cu ceea ce va face Dumnezeu în viitor, prin har. Nu este nicio întrerupere. Dumnezeu a continuat și va continua până când lucrarea Lui de răscumpărare va fi desăvârșită.

Gândiți-vă la cele două versete biblice: Isaia 28 și Rom. 9, Domnul Însuși Se va ridica, El Își încheia lucrarea, cu noi ca Biserică Mireasă și apoi cu Israelul. Ambele lucrări se vor întâmpla exact așa

cum a rânduit Dumnezeu în planul Lui de mântuire. Lui, Dumnezeului nostru, să-I fie adusă toată cinstea și toată lauda, în toată veșnicia pentru sfântul și scumpul Său Cuvânt. Amin. Fiți sinceri, găsiți voi un loc în Biblie care v-a rămas acoperit, vă este neluminat? Sau v-a fost luată mahrama? Prin descoperirea lui Isus Hristos nouă ne-a fost dăruit totul. Este scris că această măhramă poate fi luată numai în Isus Hristos. Din ce motiv ni S-a descoperit Domnul nostru? Această măhramă a fost luată și noi putem crede din inimă acest Cuvânt scump. Și astfel Cuvântul scris ne-a devenit Cuvântul viu care ne-a fost descoperit, prin har. Lui, Dumnezeului veșnic, Celui credincios care ni S-a descoperit prin Domnul nostru Isus Hristos în mod personal și care putea să spună: „*Cine Mă vede pe Mine acela Îl vede pe Tatăl*”, doar Lui I se cuvine toată cinstea.

Mai trebuie spus aceasta. Noi predicăm Cuvântul, noi Îl predicăm pe Isus Hristos și așezăm biblic ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit prin slujba fratelui Branham. Dar vestirea noastră este Isus Hristos Cel răstignit, Cel care a înviat, Lui Îi aparține toată cinstea. Și în această seară să-I mulțumim Domnului pentru ceea ce a făcut cu noi și în noi, prin har. Amin.

Sunt frați și surori în mijlocul nostru care doresc să urmeze această chemare? Puteți să ridicați mâna cei care doriți să ne rugăm pentru voi. Pretutindeni sunt mâni ridicate. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Încă mai este timpul harului, încă Duhul lui Dumnezeu mai lucrează, astăzi încă mai putem veni la El. El iartă orice încălcare și nu se mai gândește la păcatul tău. Dacă păcatele voastre sunt roșii ca sângele să devină albe ca zăpada. Și cuvântul de introducere: să fiți născuți la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Prin Sângele vărsat a avut loc răscumpărarea, iertarea, înfierea și împăcarea noastră. De aceea Pavel putea scrie: „*Ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*” (2 Cor. 5:20). Prin înviere, viața nouă dumnezeiască a ieșit la iveală. Noi n-am fost doar răstigniți și am murit împreună cu Isus, ci tot împreună cu El noi am înviat la o viață nouă prin această putere care a fost descoperită la înviere. Aceași putere este în noi, aceeași putere s-a descoperit în noi și va fi descoperită mai departe.

Încă o dată mulțumim celor ce au cântat în limba franceză. Aș dori ca toți să înțeleagă în toate limbile, să se cante doar într-o singură limbă. Așa a fost în ziua Cincizecimii. Cuvântul a fost vestit doar într-o singură limbă și ceea ce s-a spus a fost înțeles de toți cei prezenți în limbile lor materne. Toți care vorbiți alte limbi, vă rog aveți răbdare cu noi. Noi suntem mulțumitori pentru traducere, suntem mulțumitori că în toate limbile din care frații sunt aici este traducător pentru traducere și că toți pot asculta și să trăiască în mod personal aceste lucruri.

Acum ne vom pleca toți capetele și vom cânta încă o dată cântarea „Așa cum sunt”. În timp ce vom mai cânta o dată cântarea „Crede numai, crede numai” doresc ca toți cei care și-au ridicat mâinile să vină în față. Veniți în față toți împreună, să credem împreună, să ne rugăm toți împreună. Toți care doresc să vină în față pot s-o facă acum. Noi nu doar am cântat acest lucru, noi credem din toată inima. Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Veniți mai în față. Mulțumim Domnului nostru.

Domnul nostru a spus: „Veniți la Mine voi toți care sunteți trudiți și împovărați. Eu vă voi da pace și odihnă sufletelor voastre, pace cu Dumnezeu”. Credeți voi toți că Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat pe crucea de la Golgota și că răscumpărarea voastră a avut loc și voi ați primit această răscumpărare? Spuneți „Amin”. Pot să întreb: câți dintre voi cred că așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis, la fel acest mesaj a fost trimis ca să scoată Mireasa înainte de a doua venire a lui Hristos? Ridicați-vă mâinile. Voi din toată lumea ridicați mâinile. Întreaga lume să vadă, întreaga lume să primească că Dumnezeu este numai în Cuvântul Său și doar în ceea ce El spune.

Doamne Dumnezeule atotputernic, și această zi Tu ne-ai dăruit-o. Eu sunt obosit, dar Cuvântul Tău este puternic și Sângele Tău are aceeași putere. Noi Îți mulțumim pentru toți cei care au primit răscumpărarea. Doamne scump, fie ca toți să creadă că păcatele și greșelile lor au fost iertate. Primiți-o, acceptați-o, căci așa este scris: „*Tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Voi credeți din inimă că Sângele Mielului lui Dumnezeu a curs pe crucea de la Golgota pentru iertarea păcatelor noastre, că, Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost dăruit ca sămânța dumnezeiască care a fost pusă în inima noastră pentru ca

viața divină nouă care este în sămânța Cuvântului să poată ieși la iveală, prin Duhul Sfânt. Iar noi să fim născuți la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Ambele sunt realitate: iertarea și nașterea din nou sunt o realitate dumnezeiască. Acceptați-o, primiți-o și împreună Îi mulțumim credinciosului Dumnezeu din toată inima. Amin.

Aș dori ca astăzi, în acest loc, împreună, noi să-I dăm cinstea Dumnezeului nostru. Și cum fratele nostru s-a rugat în rugăciunea lui pe care a adus-o înaintea Domnului, ca și în Statele Unite Cuvântul lui Dumnezeu să fie luat ca valabil, pentru ca toți să se întoarcă înapoi la Scriptură și să creadă cum spune ea. Dumnezeu să mai dăruiască o dată harul, ca toți care au fost sub o influență greșită să fie scoși de sub acea influență și să fie aduși sub influența dumnezeiască. Și Dumnezeu să dăruiască har ca toți care fac parte din Biserica Mireasă să creadă doar așa cum spune Scriptura și ceea ce spune Scriptura. Dumnezeului nostru să-I fie adusă toată cinstea.

Voi toți care ați venit în față credeți voi? Mai întreb încă o dată: credeți voi toți că mesajul care ne-a fost dat nouă și fratelui Branham, din Cuvântul lui Dumnezeu premerge acum a doua venire a lui Hristos? Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să ne dăruiască har, ca niciunul dintre noi să nu se pomenească că a rămas înapoi (Evrei 4:1). Deseori noi am spus aceasta: dacă noi nu suntem aceia care credem acum, atunci cine să fie aceia? Cei care merg pe căile lor? Dumnezeului nostru să-I fie aduse mulțumiri din inimă.

Am uitat să amintesc că am fost și în România unde am avut niște adunări puternice. Frații noștri, toți și-au făcut partea lor. Cine își poate închipui că în Europa aproape două mii de oameni se pot aduna împreună ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo la intrare sunt două fotografii de la adunările pe care le-am avut în România. Dumnezeu face lucruri mari și ultimii sunt chemați afară. Lui, Dumnezeului lui Avraam, a lui Isaac și al lui Iacov, care veghează asupra Cuvântului Său, asupra poporului Său, Lui să-I fie adusă cinstea acum și în toată veșnicia. Amin.